

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 15 Octomvrie st. v.

Discuțiunea asupra apărării Ardealului nu s'a terminat încă. S'a mai pronunțat și „Sieb.-Deut. Tageblatt“ din Sibiu, s'a pronunțat din nou „Kronstädter Zeitung“ din Brașov și ear' se pronunță acum „Kolozsvár“ din Cluj.

Altfel, — ăce guvernamentalul clujan, — resonamentul celor două ăiare ultraiste, — „Tageblatt“ și „Tribuna“, — e combinat în articolul intitulat „Maghiarii și Sașii“ din „Kronstädter Zeitung“, care, după-ce reamintesc plângerile politice ale naționalităților, termină, cei drept cu alte cuvinte, dar' în esență cu cunoscuta frasă a lui Isop: Ergo quid refert mei, cui serviam, clitelas dum portem meas!?

Ei bine!

Să vadă acum naționalitățile, să vadă aceia dintre membrii societății maghiare, care mai stau la îndoeală: cine sînt cei ce bat icul între locuitorii pacinici și muncitori ai acestei țeri și ce fel de preț imposibil cer dela noi acești domni conducători pentru buna înțelegere!

Agitatorii arată asupra unei prăpăstii politice, preste care nu se mai poate arunca puntea și resping apropierea socială, fie ea din punctul de vedere economic ori-si-cât de binefăcătoare.

Dar' — tot una!

Nouă nu cele patru-cinci organe naționale, nici cei patru-cinci redactori ai lor ne dau direcțiunea.

Vom găsi și fără de dinșii, ba chiar și contra lor pe fiii mai buni ai patriei, pe conducătorii mai serioși, pentru care conducerea nu e profesiune, ci misiune sfântă, pe cetățenimea, ale căreia interese mari și adînci nu sînt identice cu interesele de abonament ale ăiarelor respective, pe poporul, care iubesc vatra și familia și pentru care patria nu este o lume de ilusiuni învechite ori false, ci basa reală a intereselor ăilnice.

Avem firma credință, că în cele din urmă vor obosi și foile naționale, ba, ceea-ce e mai sigur încă, își vor trăi traiul.

Dacă-i așa, nu scim de ce mai și discută guvernamentalii din Cluj. N'au decât să ignoreze tot ceea-ce ăicem noi, opoziționali sași și români din Brașov și Sibiu și să se pună în înțelegere cu „fiii cei buni ai patriei“, cu „conducătorii serioși“, cu cei ce le cer un preț mai mic ca noi.

Dacă pot fără de noi, ba chiar și contra noastră, n'au decât să facă.

Adevărul e însă, că noi nu cerem *nici un preț*, n'avem *nimica de vîndare*, nu ne *terguim*, ci ne mărginim a spune după cea mai bună convingere a noastră: *ce trebuie să dee acela, care vrea să fie pentru toate eventualitățile asigurat de bunăvoința Sașilor și a Românilor*.

Dacă guvernul poate să-și câștige bunăvoința aceasta cu un preț mai mic decât cel precizat de noi, n'are decât să se pună prin acei „fii mai buni ai patriei“ și „conducătorii serioși“ în înțelegere cu poporul și să ne isoleze, *dacă ne poate*.

Și atunci, când Sașii și Români vor fi mulțumiți, în adevăr și „Tageblatt“, și „Kronstädter Zeitung“, și „Gazeta“ și „Tribuna“ ori vor susține guvernul, ori își vor fi trăit traiul.

Deocamdată însă Români și Sașii cer să li se susțină cauza așa, cum ea le este susținută de aceste patru organe de publicitate. Aceasta o recunosc chiar și guvernamentalii din Cluj, când vorbesc de „interesele de abonament“ ale acestor ăiare.

Așa este: dacă n'am serie, precum seriem, n'ar mai voi nimeni să mai cetească cele scrise de noi.

Chiar existența acestor patru ăiare opoziționale e destulă dovadă, că nemulțumirea este în țeara aceasta adîncă și generală și că acei „fii mai buni ai patriei“ și „conducători serioși“, pe care se raqimă guvernamentalii din Cluj, sînt nisce oameni foarte isoiați, a căroră bunăvoință poate să fie o marfă de tot ieftină, dar' nu prețuesce nimic, ba în anumite împregiurări poate să fie chiar o nenorocire pentru cei-ce dispun de ea.

Fii în adevăr buni ai patriei, conducătorii în adevăr serioși sînt aceia, care nici odată nu mint, nici odată nu se fățuresc, nici odată nu umblă cu șiretlicuri, pentru-ca să-î asigureze favorul „stăpînirii“ ori să scape de persecuțiunile ei,

ci vorbesc cu inima deschisă și spun la timpul cuvenit adevărul, fie el ori-și-cât de nesuferit.

Dacă guvernamentalii din Cluj și concetățenii nostri maghiari, în genere, vor cu ori-ce preț să creadă pe cei-ce mint, pe cei-ce să fățuresc, pe cei-ce umblă cu șiretlicuri, — cu atât mai rău pentru dinșii.

Cu atât mai rău pentru dinșii, — dar', din nenorocire, și pentru țeară, și pentru noi toți.

Căci, dacă n'ar fi asta, dacă minciuna, fățaria și șiretlicurile n'ar fi atât de primejdioase pentru țeară, pentru noi toți, dacă cei înșelați ar fi numai Maghiarii, care vor, precum se vede, să fie înșelați, foarte mulți dintre noi — din răutate premeditată — ar minți și ei ori cel puțin ar tăce tăcerea omului zăcaș.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Octomvrie st. v.

Cu ăia de astăzi s'a început în Viena sesiunea delegațională. Delegațiunea austriacă se întrunesc la 11 oare înainte de ameați în sala casei de sus, ear' cea ungară la 5 oare după ameați în cancelaria de curte ungurească. În amîndouă delegațiunile sînt la ordinea ăilei constituirea delegațiunii și primirea proiectelor guvernului. După-cum se aude, creditul de 15.5 milioane pentru puscile cu repetiție nu se va cere prin un proiect de credit special, ci prin cerințele extraordinare ale armatei.

Situația parlamentară din Cislaitania, e încă aceeași de mai nainte. Consultările conducătorilor clubului cehic cu ministrii austriaci încă nu s'au terminat și astfel până în momentul de față nu se scie nimic pozitiv despre eventualele concesiuni ce le va face guvernul majorității parlamentare.

Convenirea lui Crispici cu principele de Bismarck apasă încă și acum asupra politicilor din Constantinopol. Ea a produs în Turcia o indispoziție în contra Italiei, neîncredere față cu Germania, dar' a reținut totodată pe Poarta așa ăicînd dela o apropiere fără voie de Rusia și a res-

pins-o în vechia nesiguranță a atitudinii sale și în teama ei de ori-ce mișcare liberă. Resultatul acestor dispoziții paradoxice și în parte contradicționale e o firmă hotărîre a Porții, de a nu se demite la nici o inițiativă, din teamă ca nu cumva să plătească ea socoteala. După-cum se depeșează din Constantinopol „Corespondeței Politice“, cercurile de acolo pentru moment nuse tem de vre-o brutalitate din partea Rusiei; cu toate aceste ele sciu, că Rusia voescă să țină apele tulbure, spre a pute pescui în momentul potrivit. Tot „Pol. Korr.“ primesce din Constantinopol următoarea depeșă: Despre audiența, ce a avut-o la 22 l. c. ambasadorul rusesc de aici la Sultanul, circulează în cercurile diplomatice fama, că cu acest privilegiu dl de Nelidoff a accentuat din nou, că după natura lucrului, în cestiunea bulgară Porții îi compete inițiativa, care formează pentru ea o datorință ce rezultă din raporturile ei de suzeranitate.

Prima ședință a camerei deputaților franzeze a dat ministerului Rouvier o lovitură. Bonapartistul Cuneo d'Ornano a făcut o propunere cu privire la instituirea unei comisiuni pentru cercetarea afacerii Caffarel și Wilson. Ministrul-president a combătut urgența propunerii observînd, că afacerea se află în mâinile tribunalelor și votarea urgenței ar produce numai încurcături. Acest argument însă n'a putut convinge pe deputații franzezi și astfel s'a primit propunerea deputatului orleanist cu 379 contra 155 voturi. Dl Rouvier n'a făcut, ce e drept, cestiune de cabinet și astfel probabil nici nu se va retrage. Trebuie să se constateze însă, că, în urma acestei votări, poziția ministerului e foarte mișcată, pentru-că cu acest privilegiu mai mult de două terțialiități au votat în contra lui.

O afacere de onoare.

În numărul dela 2/14 Octomvrie a. c. al „Gazetei Transilvaniei“ s'a publicat o corespondență datată din Sibiu, în care se cuprind și următoarele informațiuni asupra „afacerii școalei de fete din Sibiu“:

Nu părinții, nu fetele — ale unor familii din Sibiu — sînt cauza crizei, și nici persoanele demisionate nu vor avé curajul de a pute afirma așa ceva în public, ce afirmă articolul,

Foița „Tribunei“.

Balade populare.

— Culese din giurul Beiușului. —

I.

Cine-aleargă, cine,
Pe cel cîmp cu flori
Đia până 'n zori,
Pe margini de țeară,
Prin neguri de vară?

Cine-aleargă, cine,
Cîmpii mari bătînd,
Din gură 'ntrebînd,
Din ochi rourînd?

E fecior din sat,
Nalt și sprîncenat;
'Și-a perdut mîndra;
Cum o căuta,
Dînsul întreba

Din graiu cuvînta:
„Negură de vară,
„Margine de țeară,
„Ce v'ăș întreba:

„N'ățî vîđut mîndra?“ —
Marginea de țeară,
Negura de vară
Sta și să gîndea,
Și-apoi răspundea:
„Poate o-am vîđut,
„Dar' cum a trecut
„Nu o-am cunoscut!“

Feciorul din sat
Nalt și sprîncenat
Din graiu a întrebat:

„Negură de vară,
„Margine de țeară,
„Ce v'ăș întreba:

„N'ățî vîđut mîndra?“
„Că ea-i cunoscută
„Macar dintr'o sută:

„De 'naltă-i înaltă,
„Ca trestia 'n baltă, —
„Subție-i subție,

„Ca mlădița 'n vie.
„Sprîncenele ei
„Trase cu condeiu;

„Ochișorii ei
„Doi luceferei,
„Luceferi de noapte, —

„Două mure coapte,
„Coapte la rîcoare
„Ne-ajunse de soare, —

„Coapte la pămînt
„Ne-ajunse de vînt;
„Obrăjorii ei

„Doi trandafirei,
„Două flori în floare,
„Albe, roșioare;

„Și drăguța mea
„Toată-i vîđogea,
„Și cînd rîde ea

„Tot te-aprinđi ca para,
„Ca soarele vara!

„Deci v'ăș întreba,
„N'ățî vîđut mîndra?“

Negura de vară,
Marginea de țeară,
Cum îl audea

Din graiu îi ăicea
Astfel răspundea:
„Dacă-i chiar așa,

„Đeu, noi o-am vîđut
„Și o-am cunoscut,
„Că ea a trecut

„Cîmpul cu bulbucii
„Și codrul cu hucii
„Și mergea, mergea,

„Trei feciori cu ea,
„La isvoare reci,
„Trei feciori de greci,

„Mijlocul stringînd
„Buđe sîrutînd,
„Inele schimbînd —“

Maria Kerezi.

II.

Frunđă verde trei smicele,
Jele-i, Doamne, cui e jele,
Jele-i, Doamne, lotrului
De frunđișul codrului,
Și de arme și de-oșele
Și de lunci și de vâlcele
Și de brîu cu paloșele,
Că le plouă și le ninge
Și n'are cine le 'nceinge,

Căci badea, care le-a 'nceins,
Șede 'n Belgărad închis.

Strigă badea Sîmbăta
Strigă badea mamă-sa:

„Vinde mamă patru boi,
Că-ți rămîn din șese doi,
Vinde mamă vaci cu lapte

Și dă galbeni și mē scoate,
Că mē strîng ferele tare,
Și nu vîđ cerul cu soare!

Vinde mamă și mē scoate,
Că tu ești vină la toate,
Cînd eram cu mîntea proastă

Furam ieđii de pe coastă
Furam mere din grădini
Și snopii dela vecini,

Ear' tu-i puneai sub lăcată
Și jurai cu țeara toată
Că tu nu ești vinovată!“

Mă-sa bine-l audea
Și mă-sa din graiu ăicea
„Ba eu nu vîđ partea mea,

De te-ar duce să te-arunce
Unde curg apele cruce!
Eu cu boii plugăresc,

Cu vacile mē hrănesc,
Dar' cu tin' ce mē slujesc!
Tu furai, tu făceai toate,

Singur din nēcaz te scoate!“
Strigă badea, strigă eară,
Strigă el de-a doua-oară,
Strigă cătră tată-sau:

deoare-ce însăși aceste persoane vor să mai bine, *cine este preocupat de interesele proprii*, și cine de interese generale.

Nu se poate nega, că la începutul acestui institut de creștere de fete, ca la orice întreprindere nouă, fie prin nebagare de seamă, fie din lipsa de praxă, fie din amănunțime, fie din *încredere reciprocă între membri*, „Comitetului” — s'au făcut unele greșeli, s'au înțeles ori precipitat unele măsuri, și acestea erau, — după experiențele primului an, — de a se delăta, respective înlocui prin alte măsuri mai sănătoase și corespunzătoare recerșilor generali și măcar și particulari, dacă comitetul Asociației transilvane pentru cultura poporului român vrea rezultate bine-cuvântate și mulțumirea părinților fetelor date în internat, pentru-că din capul locului trebuie accentuat, cumcă puțin li-ar ajuta părinților încrederea în cele 2 persoane dirigente, dacă s'ar pomeni cu copilele, mâne-poimâne devenite deja fete mari, rămase în oare-care privință îndrăgite și comitetul trebuia să țină cont de recerșile generale și de unele plânsuri ale părinților.

Scrisorile acestor șiruri — fără a săi cele interne ale „Comitetului” — numai ca privitor extern a observat următoarele;

Primele reclamații au venit din afară, dela părinți, dar' și rezultatul examenelor anului de curs a arătat, că în limba franceză fetele lor n'au făcut sporul dorit; mai află apoi părinții, că în institut este nesuficientă împărțirea oarelor de muzică, venind abia la 1—2 săptămâni $\frac{1}{2}$ oară din piano pe seama unei copile etc.; dar' și numărul cel frumos al fetelor internate (au erau 23, acum sânt 45) indicau „comitetului” necesitatea, de a întreprinde ceva în privința organizării fundamentale, afară de statut, încă crearea unui regulament pentru afacerile interne, explicarea poziției guvernamentelor, a cărora număr trebuia înmulțit etc.

Să pune dară „Comitetul” la lucru, și începe dela cap, aflând, că directorul de altfel și membru al comitetului, nu poate fi încă și delegat al „Comitetului” (supraveghiator preste școală și institut), denușește ca delegat pe profesorul Ioan Popescu, specialist în cele didactice; domnul director Barcianu apoi pleacă acasă, își scrie demisiunea, pleacă la institut și fără a aștepta rezoluția sa, le desăfășură motivele resignării sale, și-și ia adio dela dînele.

„Comitetul” în urma cercetărilor sale află, că personalul pentru limba franceză, și creșcere (guvernantele), pentru servicii (*bone etc.*) s'au ales prin directorat, fără să se fi făcut măcar relațiile cuvințioase în decursul anului. — Hotărâse dară, că profesorii și profesorele, între care se țin și cea pentru limba franceză (! și aei căse bubal) și guvernantele, a căror poziție s'a definit, că este egală cu a profesoarelor, — să se denușească prin comitet; ear' în privința personalului celalalt de servicii s'a lăsat direcției putere discreționară.

După demisionarea d-lui director Barcianu trecu 6 zile, și directorul baroneasa Pop nici un cuvânt, nici reflexiune n'a făcut la acestea; vine însă d-nul Eugen Brote, carele este membru și casar al Asociației și al „Comitetului”, la Sibiu dela Brașov, unde fusese, și a doua zi își dă demisia și directorul, făcând reflexiuni, că profesora pentru limba franceză, și guvernantele să le poată și mai departe numai directoratul angaja.

Cercetarea arată, că pentru limba franceză era angajată domnișoara Brote, sora domnului Brote; d-l director Barcian este văr al domnului Brote; directorul Elena Pop este verișoara soției d-lui director Barcianu.

Așadar nu erau destul de încăturate acest institut, ci se mai recereau

drepturi discreționare din partea directoratului, ca acel institut să n'au mai fie proprietatea Românilor în genere, ci *propriu al unei familii, drept loc de adăpost privilegiat*!

Aceasta este consolare tuturor Românilor bine simțitori și nu nepăsători pentru scopurile Asociației transilvane! Aceasta este mângâierea părinților îngrijii de soarta copilelor lor internate!

Correspondentul.

În fața acestor afirmațiuni dl Eugen Brote s'a vădit pus în neplăcuta poziție de a fi silit să-și ceară d-nului Dr. Aurel Muresanu, redactorul diarului „Gazeta Transilvaniei”, explicațiuni, ceea-ce a și făcut, și la 18 l. c. D-Sa a primit dela oamenii sei de încredere, d-nii G. B. Pop și Dr. G. Baiulescu, prin care ceruse explicațiunile, următoarea depeșă telegrafică:

Primind însărcinarea dumneavoastră ne am prezentat imediat la biroul „Gazetei” în afacerea sciută. Redactorul Muresanu declară, că nu primesce responsabilitatea pentru corespondența publicată, numind de autor pe avocatul Cimponeriu din Sibiu.

Pop. Baiulescu.

Primind această depeșă, dl Eugen Brote a cerut prin alți doi oameni de încredere, domnii Ioan de Preda și Pompiliu Piposiu, explicațiuni dela dl Cimponeriu, care a declarat, că este gata a-i da d-lui Eugen Brote prin o declarațiune publicată în „Gazeta Transilvaniei” cuvenita reparațiune. De oare-ce însă dl Dr. Aurel Muresanu chiar și după insistența oamenilor de încredere a refuzat publicarea, ni s'a cerut nouă să publicăm următoarele:

I.

Declarațiune.

Subscrisul recunoscând, că am trimis corespondența ddato Sibiu, 4 Octomvrie 1887, apărută în Nrul 216 al „Gazetei Transilvaniei” declar prin aceasta:

1. că prin acea corespondență n'am intenționat vătămarea onoarei, fie a dlui Eugen Brote, fie a vre-unui membru din stimata familie Brote.

2. că prin acea corespondență am voit numai, să rectific incura aruncată de dl Ioan Slavici în articolul sensațional, apărut în Nrul 213 al „Tribunei”, — și: am voit, să rectific incura aruncată asupra familiilor române de aici, și asupra fetitelor lor, în cauza „înfumurării aristocratice” etc., prin urmare, că nu această înfumurare, fie a părinților, fie a fetitelor lor nevinovate — este cauza demisionării directoratului; eară eu, ca unul, carele încă am o fetiță, carea a cercetat anul trecut școala, și este de prezente în internatul acelei „școale de fete române” de aici, față de articolul dlui Ioan Slavici n'am putut rămâne indiferent și fără resens, când am cugetat și pe copila mea în etatea ei fragedă de 8 ani stigmatizată prin un diar ca „Tribuna” de fată cu „înfumurări aristocratice”, ceea-ce nu este!

Drept aceea ori-ce pasagiuri din corespondența citată, care se referă fie la dl Eugen Brote, fie la vre-un membru al stimatei familii Brote, și pe cari fie DD.-lor, fie cineva din publicul cetitor le-ar privi de vătămătoare pentru dl Eugen Brote, sau pentru alt membru al stimatei familii Brote, — le revoc prin aceasta cu atât mai virtos, cu cât în obiectul din cestiune în restimp s'a declarat și „reuniunea femeilor române” de aici, dar' și actele, respective motivele demisionării directoratului s'au publicat, cari lămurind cestiunea din toate părțile ei, cred a mă pute ține acum convins, că n'am fost atins nici

eu, nici fetița mea prin articolul menționat din „Tribuna”, prin urmare și corespondența sus citată a devenit cu totul fără obiect, atacabil prin mine.

Rog dară pe stimata redacțiune a „Gazetei”, să dea loc în coloanele sale acestei declarațiuni spre satisfacerea dlui Eugen Brote și a familiei D-Sale.

Sibiu, în 19 Octomvrie 1887.

A. Cimponeriu,
advocat.

II.

Comitivă adresată d-lui Dr. Aurel Muresanu.

Stimabile domnule redactor!

Primind dela d-nii G. B. Pop și Dr. Baiulescu, oamenii de încredere, prin care s'a pus în înțelegere cu d-voastră, înștiințarea, că d-voastră declinați răspunderea pentru cele cuprinse în corespondența din Sibiu, publicată în numărul 216 dela 14 Octomvrie n. a. c. al preșutului d-voastre diar, dl Eugen Brote ne-a însărcinat pe noi subscrisii să-i cerem explicațiuni d-lui A. Cimponeriu, pe care l-ați designat ca autor al acelei corespondențe.

În virtutea acestei însărcinări ne-am prezentat la dl A. Cimponeriu și, după-ce d-sa a declarat, că nu a fost decât mijlocitorul publicării corespondenței, i-am arătat depeșă telegrafică, prin care răspunderea pentru cele cuprinse în corespondență este aruncată asupra d-sale, și în fața acestei depeșă d-sa a declarat, că este gata să-și dea d-lui Eugen Brote reparațiune cuvenită, cerându-ne un termen de 36 oare pentru-ca se dea o declarațiune în acest sens.

Trimitându-vă declarațiunea aceasta și rugându-vă să binevoiți a o publica dimpreună cu prezentele lămuriri, date din partea noastră, credem de cuviință a constata, că dl A. Cimponeriu nu și-a făcut declarațiunea în înțelegere cu noi, mandatorii d-lui Eugen Brote, ci a trimis-o sub sigilul unuia dintre notarii publici din Sibiu direct d-lui Eugen Brote. Astfel noi din parte-ne, considerăm de încheiată aceasta afacere.

Primiți, domnule redactor, expresiunea deosebitei noastre considerațiuni.

Sibiu, 21 Octomvrie 1887.

Ioan de Preda.
Pompiliu Piposiu.

III.

Depeșă telegrafică adresată oamenilor de încredere din Brașov.

George Pop

Brașov.

După-ce în afacerea Brote-„Gazeta” noi ca mandatorii lui Brote am trimis încă Vineri redactorului Muresanu spre publicare declarațiunea lui Cimponeriu dimpreună cu o comitivă din partea noastră, ear' Muresanu refuză publicarea acelor scrisori, Vă rugăm a Vă prezenta la Muresanu împreună cu Dr. Baiulescu și a insista pre lungă publicarea actelor toate; nevoind se face aceasta, să-i cereți înapoierea declarațiunii dimpreună cu comitivă, pe care să ni-le trimiteți cu posta de astăzi.

Preda. — Piposiu.

IV.

Răspunsul oamenilor de încredere din Brașov:

Brașov, 25 Oct. 1887.

Domnilor I. de Preda și P. Piposiu

Sibiu.

Primind telegrama D-voastre de adi, am fost la dl Dr. Aurel Muresanu și am insistat, ca să se publice comitivă D-voastre împreună cu declarația d-lui Cimponeriu. D-sa ne-a răspuns,

că este aplicat a publica declarația, dar' nu și comitivă. Drept aceea am cerut, conform dorinții D-voastre actele; am primit însă numai declarația și a reținut comitivă sub cuvânt, că este adresată D-sale.

Vă salutăm

Giță Pop.
Dr. G. Baiulescu.

V.

Scrisoare adresată redacțiunii noastre:

Onorată Redacțiune!

Dl Dr. Aurel Muresanu, redactor al diarului „Gazeta Transilvaniei” a refuzat publicarea actelor aci alăturate. Referitoare la corespondența din Sibiu ce a apărut în Nr. 216 dela 2/14 Octomvrie n. c. al „Gazetei Transilvaniei”. Deoarece noi nu ținem de oportun a-l sili pe calea corespunzătoare, ca să publice acele acte, Vă rugăm a le publica în primul număr al diarului „Tribuna”.

Primiți asigurările deosebitei noastre considerațiuni.

Sibiu, 26 Octomvrie n. 1887.

Ioan de Preda.
Pompiliu Piposiu.

Cronică.

Licitarea băilor din Ocna-Sibiului. Biroul de dare c. r. din Sibiu a hotărât ca de licitare a băilor din Ocna-Sibiului, ziua de 26 Octomvrie, dar' licitarea nu s'a putut ține, deoarece-ce la ceasul anuntit al licitării nu s'a ivit nici măcar un singur cumpărător.

Agul de vamă pro Noemvrie s'a stabilit cu 24 $\frac{1}{2}$ procente.

Bun început. În congregațiunea solemnă, în care s'a întâmpnat instalarea noului fșspan al comitatului Caraș-Severin, s'a sculat, după-cum ne spune însuși „Pester Lloyd” și dl C. Brădicean, spre a saluta pe noul fșspan în limba românească. Dl de Jakabffy însă, a aflat de bine a se scula de pe locul seu și așa dl Brădicean n'a putut să ajungă la vorbă.

Ad notam. Cu ocaziunea petrecerii la Cluj a Maiestății Sale, patru dintre tinerii români dela universitatea din Cluj s'au prezentat la Innalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron Roman ca deputațiune a tinerimii universitare române din Cluj. După-ce „Românul” din București a pus la îndoeală scirea, că acei patru studenți avuseră scrisura dela tinerimea universitară română, organul autorizat al metropoliei din Sibiu a publicat o declarațiune subscrisă de cei patru. În fața acestei declarațiuni mai mulți dintre Români din Cluj ni-au trimis corespondențe, prin care neagă, că tinerimea română dela universitatea din Cluj a dat cuiva autoritatea de a prezenta Innalt Preasfinției Sale Părintelui Metropolit Miron omagiile ei. Două din aceste corespondențe au și fost publicate în coloanele „Tribunei”. Cu deosebire una din ele a produs o adevărată revoluțiune între tinerii nostri din Cluj, care se tem de nouă persecuțiuni, — ceea-ce ne-a îndemnat să cerem informațiuni dela oamenii nepreocupați în cestiune.

Pe baza acestor informațiuni putem afirma, că în adevăr acei patru studenți români au primit dela o parte a tinerimii române autorizarea de a se prezenta la Innalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron, pe când altă parte a tinerimii a rămas în rezervă.

Atât deocamdată: mai mult, dacă va cere vre-odată trebuința.

Hymen. Dl Nicolau Trimbițoniu, cunoscut publicului din coloanele „Tribunei”, inv. în Grădise, s'a fidanțat cu d-șoara Marița Adam, ficia inv. George Adam din Marga.

Din pașalicul lui Bánffy. Sașii din Bistrița sânt necăjiți până preste cap și sânt aduși într-o fărâșă continuă, de când ministrul nostru de culte, Trefort, a suspendat din postul lor pe cei mai harnici sași din tot comitatul Bistriței. Și n'a fost de ajuns numai suspendarea. După-ce Dr. T. Filkeni, care la ultimele alegeri dietale a fost candidatul partidei naționale săsești, și a căzut din tot înaltul, a fost destituit din postul seu de president al comitetului școlastic dela școala civilă — a mai fost tras și în cercetare disciplinară. Tot așa a pățit-o directorul gimnasial Gustav Fischer. Causa acestor vitejii ministeriale este, după-cum află foile guvernamentale, că Dr. Filkeni de doi ani încoace n'a ordinar nici o ședință a comitetului școlastic, apoi a lucrat pe sub mână mereu, ca progresul școlai civile să stagneze, ca astfel să poată progresa exclusiv numai institutele de învățământ săsești. Cât pentru directorul Fischer — altă căciulă! Pentru-ce a fost destituit, noi nu putem ști; dar' e ușor de ghicit, după-ce lumea îl cunoaște pe Fischer de om harnic, profesor bun și Sas întreg! În locul Dr-ului Filkeni, ministrul a numit pe Dr. Francisc Nuszbacher, Sas și dînsul, dar de altcund omul, care și-a întors chepenagul după vînt și astăzi leagă și desleagă încălțămintele lui Bánffy. Ungurii din comitatul Bistriței au început mulți să plesnească de bucurie, fac chef și preamăresc pe Trefort ridicându-l până în cele șapte ceruri ale lui Mohamet!

Fșspanul Caraș-Severinului. Mare tîmbălu la Lugoj. Patrioții patentați și nepatentați s'au adunat în palatul adiministrativ al Caraș-

Vinde, tată, dragul meu,
Vinde 'n tîrguri patru cai,
Că din nouă cinci mai ai
Vinde, tată, pămînturi
Și mă scoate din lanțuri,
Că mă rod ferele tare
Și nu vîd cerul cu soare!
Vinde, tată, și mă scoate
Că tu ești vina la toate!
Cînd eram voinic acasă
Puneam vin furat pe masă,
Și beam până 'n cap de noapte
Și-atunci plecam la furate;
Furam cai din lunca largă
Și fugeam în voia dragă,
După mine stăva 'ntreagă.
Și-am furat cât am furat
Trei cai dela împărat
Unul roșu ca focul,
Altul sur ca porumbul,
Altul negru ca corbul
Și-aceștia 'mi-au pus capul!
Tată-seu bine-audea
Și din graiu îi răspundea,
„Ba eu nu vînd partea mea
De te-ar duce să te-arunce
Unde curg apele cruce!
Eu mă țin cu nouă cai,
Din pămînt eu scot mîlaiu
Dar' tu ce folos îmi dai?
Tu furai, tu făceai toate,
Singur din necaz te scoate!”

Strigă badea strigă eară,
Strigă el a treia-oară,
Strigă cătră frate-seu:
„Vinde, frate, dragul meu,
Un boteiu de pe nedeie
Că-ți rămân două boteie,
Vinde pîcui cu lapte
Că mă galbeni ferele scoate,
Și mă stringi ferele tare
Și nu vîd cerul cu soare!
Vinde frate și mă scoate,
Că tu ești vina la toate!
Cînd eram fecior în sat
Căte cele 'ți-am furat,
Furam pene și peptare,
Să le ai în ședetoare,
Furam cisme și cojoc
Ca să fii 'mbrăcat la joc!
Frate-seu bine-audea
Și din graiu așa dicea:
„Ba eu nu'mi vînd partea mea
De te-ar duce să te-arunce
Unde curg apele cruce!
Din oi mare folos trag,
Cu oile eu mă 'mbrac
Dar' cu tin' ce slujbă fac?
Ce n'ai stat, cînd ai fost mic,
Să te faci gazdă voinic
La coarnele plugului
Nu pe dunga muntelui,
La cărat și la cules
Nu tălhar în codru des!”

Tu furai, tu făceai toate,
Singur din necaz te scoate!”
Strigă badea, strigă eară
Strigă el a patra oară,
Strigă cătră mîndra-sa:
„Vinde-ți mîndro, ce ai toate
Și dă galbini și mă scoate,
Că mă string ferele tare
Și nu vîd cerul cu soare!”
Mîndra bine-l audea,
Din ochi lacrimi-i curgea,
Și din graiu așa dicea:
„Bade badișorul meu
Cum te-aș scoate dela greu,
Aș da galbini cu cupa
Și talerii cu merța,
Și-aș da turme și pluguri
Să te mîntui de lanțuri!
Că nu ești tu vinovat,
Pe cît te țin de legat,
Dar' 'mi-oi vinde cătrînța
Si voiu plăti temnița
'Mi-oi vinde mîrgelele
Și toate petelele
Să răsplătesc ferele,
Voiu culege fragi și nuci
Să răsplătesc pe haiduci
Să-ți deslege mîinile
Să-ți deschidă ușile
Să te vîd odată afară,
Să-mi fi drag, cum 'mi-ai fost eară!”
I. P. N.

Severinului și l-au introdus cu mare gălăgie pe tinerelul și voinicelul Jakabffy în tronul pașalicului. Cuvântări patriotice s-au ținut multe, dar din toate mai năstădă este a Excelenței Sale Kobi-pașa. Măria Sa făgăduiește, că se va născu la împăcarea naționalităților cu Maghiarii și la validarea ideii de stat maghiar. După beția de vorbe goale, patrioții s-au dus la un banchet stranie. Kobi-pașa — o mic de statură cum este el, cu mustețe cât un cot, — se plimba prin sală de-a cruciș-curveziș, zângănind din pînă și făcând să răsună sala de pocniturile „korbăcsului” constituțional. Sfîrșitul banchetului cum o fi fost cum n'o fi fost, nu ne spune „Aradi Közlöny”, dar noi ne putem închipui.

Spăzurat de două ori. La noi brigandajul a început să bătute în așa chip încît guvernul a fost silit să proclame, în câteva comitate, legea staturii, adică justiția sumară. Sub un astfel de regim, banditul prins e judecat, condamnat și executat adesea în mai puțin de un ceas. Iată cîndata armare, pe care a avut-o dîile trecute o astfel de execuție. Doi săteni în-torcîndu-se dela tîrg cu trăsura, trecu pe dinaintea unei spădurători, aședată la marginea drumului. Un Țigan ungur fusese spădurat acolo puțin mai înainte. Țeranii se coboară din trăsura, îl pipăie și ved că nu murise încă; taie funea, îl iau în trăsura și pleacă înainte. Pe drum, Țiganul își revine în simțire; Țeranii se opresc la o crăsmă, duc pe Țigan înăuntru și i dau de mîncare și de beut. Deodată fostul spădurat dispăre. Țeranii după ce-l așteaptă puțin ies afară și ce ved? Drept recunoștință, Țiganul se urcase în trăsura, înțersese, dăduse biciu cailor și o luase la sănătoasă. Numai decît Țeranii împrumutură doi cai dela crăsmar, se luară după Țigan și-l prînsă aproape de locul, în care-l mîntuiseră. Ce se făc? Spădurătoarea era la locul ei; funea era încă destul de lungă; Țeranii legară mîinile și picioarele hoțului și-l spădurară la loc, — ca să-l învețe minte.

Planuri de fortificare — furate. Mare senzație a produs prin toate cercurile detașate scirea, că planurile de fortificare dela Przemyśl au fost furate. Raportorii diarilor nu pot primi nici un fel de explicație autentică asupra acestei fapte; tot ce se știe sigur, este, că doi soldați, cari ambii lucrau în cancelaria comunei de fortificare, au dispărut deodată cu acele planuri. S'au urmărit soldații până la Iaroslau, unde de sigur se află și acum ascunși. Urmările ulterioare nu au avut nici un rezultat.

Un frate despre frate-sen. După-cum se știe din St. Iohan, principele Filip de Coburg a petrecut câteva zile în acel oraș, ca oaspe al baronului Hirsch. Cu ocaziunea unei vînatore, principele Filip s'a exprimat asupra fratelui-sen, Ferdinand, după-ce a ajuns vorba și asupra dînsului, și a dîs: eu știu, că frate-meu din Bulgaria are în cel mai scurt timp se lase Bulgaria și să vină la castelul Ebenthal. Scirea aceasta o aducem din foile germane, cari o scriu cu toată rezervă, așteptînd ca aceste vorbe să se adevărească prin — fapt!

Prințul Ferdinand de Hohenzellern, presupunînd moscenitor al coroanei României va sosi după „*Thüringer Chronic*” în Tübingen, spre a-și face studiile în iarna aceasta la universitatea de acolo.

Di Cogălniceanu va pleca peste vr'o dece zile la Colonia în Germania, spre a fi de față la vîndarea prețiosului seu muzeu.

Atașați militari străini, fiind rugați a-și da părerea lor asupra trupelor române, care au luat parte la manevre, s'au exprimat în modul următor: Infanteria este mai bună ca în alte țeri. Artileria și geniu sînt relativ perfecte, ear' cavaleria română lasă puțin de dorit.

Di căpitan Dimancea din București a depus ieri la ministerul de război român, revolverul inventat de d-sa împreună cu un raport, prin care explică mînuirea acestei arme.

Di Dr. Trélat, cunoscut chirurg francez și profesor la facultatea de medicină din Paris, făcînd o călătorie în Orient, s'a oprit și în București și a vizitat diferitele spitale.

Ministrii italieni în pericol. Se anunță din Turin, că ministrii italieni Crispi și Grimaldi au fost ieri aproape — de sfîrșitul lumii. Ei au plecat din Roma la Turin cu trenul accelerat; pe cale s'a rupt din nefericire osia vagonului, în care călătoreau. Trenul a fost oprit îndată. Ministrii s'au ales numai cu spaima, alt rîu n'au avut să sufere.

Deroulde earăși. Luni s'a celebrat parastas la Bougival întru amintirea Francezilor căzuți în războiul franco-teutonic. Au asistat la parastas vre o 4000 de persoane. Deroulde a ținut o cuvîntare și între altele a dîs: „Ce va face Germania? Asta noi nu o întrebăm! Noi întrebăm numai: ce poate Franța și ce cugetă Rusia? Pentru Rusia e tot una: ori vom fi noi radicali, ori conservativi; ea pretinde numai o atitudine independentă mai presus de Germania”. Când mulțimea a strigat: „Trăiască Boulanger!” Deroulde a dîs: „acest strigăt e mai potrivit în alte locuri: în fața mi-

nistrilor și a deputaților!” Vorbitorul a fost aclamat cu entusiasm. El a încheiat, dorind bunăstarea Francei și a Rusiei.

Averea familiei Rothschild. Cu ocazia căsătoriei d-soarei Alina Rothschild cu bancherul Edward Sassoon din Londra, un diar francez face socoteala averii, de care dispune ați familia Rothschild. Această avere se urcă la colosală sumă de 3 miliarde și 200 de milioane. Prin o curioasă coincidență, această sumă e întocmai cifra bugetului Francei. Aproape jumătate din această avere este a Rothschildilor din Paris. O dovadă despre enorma bogăție a casei de bancă din strada Enfilade este și faptul, că acum două luni a plătit, fără ca operațiile să resimță cea mai mică turburare, suma de 372 milioane, partea d-soarei Elena Rothschild, pe care aceasta și-a retras-o când sa căsătorit cu baronul Van Zuylen.

Congresul anti-floxeric. La Măcon (Francia) s'a ținut un congres anti-floxeric. Din desbaterile urmate, ar rezulta, că singurul mijloc practic de a reconstitui vîile distruse de floxeră ar fi înlocuirea butucilor bolnavi prin răsade americane altoite. S'a dovedit, că întrebuintarea sulfurei de cărbune, bună cîtăva vreme ca distructoare a floxerei, ucide și vița după cîtăva vreme. Nici unul din celelalte mijloace preconizate în contra floxerei nu s'a recunoscut eficace.

O scrisoare. D-nul president al societății albanese Drita a primit din partea d-lui Leon de Rosny, presidentul societății etnografice din Paris, următoarea scrisoare din Maneville (*Caux*) cu data 11 Octomvrie st. nou anul acesta: Domnule și ilustre amici! Spune rug-te, societății Drita, care m'a numit membru de onoare, că sînt mîndru de titlul ce mi-a conferit, dar că-l primesc numai cu speranța, că-mi va rămîne încă destulă viață și sănătate ca să pot ajunge un adevărat soldat al cauzei sante, ce au îmbrățișat populațiile dintre Marea Neagră și Adriatică, care în momentul acesta dau un mare și frumos exemplu lumii civilizate. Poporul albanez, reclamînd în fața Europei drepturile sale la libertate și autonomie, și întînd mîna nobilă și generoasei nații române, este demn de toate simpatii. Plîng pe acei, cari pentru satisfacerea unor interese înguste, nu vor înfrînsi se o proclame cu tărie. Oamenii ai trecutului putred, istoria le va înscrie numele pe furcele viitorului, dacă nu va socoti, că e mai bine să-l lase uitării, în lungul pomelnic al secolilor de sclăvie și de întunecime. Sînt al vostru din toată inima și vă dau tuturor sîrutarea frățască, Leon de Rosny.

Nu-i vor lipsi pețitorii! În Schülssburg, o copilă de 14 ani, Anisa Nikeferoff, a mîntuit dîile trecute cu pericolul vieții sale un băiat, care a cădut într-o fîntînă. La ordinul Țarului, copila a primit medaile de argint cu inscripția: „pentru mîntuirea înecaților” și prelungă aceasta 25 ruble ca ajutor, apoi pe toată luna i-se vor da 5 ruble până cînd se va mări, ear' ca zestre în ziua cununiei i-se vor trimite deodată 200 de ruble. Brava copilă de sigur va avî mulți pețitori — pentru ruble.

Un renume desconsiderat. Principesa Augusta Pignatelli se va cununa în zilele aceste cu un Elvețian, numit Schuhmacher. După-cum se aude, tinăra principesă dorește să se lăpăde de numele său familiar și să primească un nume străin, la tot cazul un nume puțin cunoscut. Asta o face principesa din acel motiv, că dînsii îi e rușine a purta numele mătusei sale, a căntăreței Pignatelli, și nu voese nici decît a purta un nume așa de renumit și mare, cîștigat pe o cale prea neplăcută!

„Romänische Revue”, scriere periodică pol. lit., apare în fiecare lună în Reșița (Unghia-de-Sud). Editor: Dr. Corneliu Diacovich. Nul X. Editor: Octomvrie 1887, din considerare față cu mai multe afaceri actuale, va apăre deodată cu Nr. XI, în Noemvrie.

Asociațiunea transilvană
pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 412/1887.

Proces verbal
al comitetului luat în ședința dela 16 Septemvrie st. n. 1887.

(Urmare.)

Regulamentul intern
pentru școala civilă de fete cu intern înființată și susținută în Sibiu de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

I. Scopul regulamentului.

§. 1.
Scopul regulamentului acestuia este: a preciza sfera de activitate a tuturor persoanelor, cari sînt ocupate în școala și internat și a indica ordinea, în care este a se procede întru realizarea scopului acestui institut, care este educațiunea prin instrucțiune și conducere potrivită a elevelor concrete institutului.

II. Direcțiunea școlii.

§. 2.
Conducerea generală a institutului atît ca școală, cît și ca internat, fiind concentrată în mîinile directorului (§-ul 17 al statutului de organizare), îndatorirea principală a directorului este a purta grijea pentru conservarea unității în învățămînt, în disciplină și în întregul organism școlar.

§. 3.

Agendele directorului sînt:

a) Conducerea și supraveghierea colegiului învățătoresc, pentru-ca prin lucrarea acestuia să se realizeze unitatea amintită în §-ul 2.

b) Spre acest scop va supraveghia observarea cu acuratețe a planului de învățămînt și menținerea disciplinei.

Ear' pentru a realiza supraveghierea va visita în fiecare lună cel puțin odată fiecare clasă, pentru a se informa despre progresul în învățămînt și despre diligența și purtarea elevilor, despre menținerea disciplinei din partea învățătorilor și despre tractarea metodică a obiectelor de învățămînt*).

c) Constatînd cu ocaziunea acestor revisiuni, că la tractarea obiectelor de învățămînt sau la menținerea disciplinei, învățătorul nu a procedat metodic și conform prescrierilor pedagogiei, sau că a lucrat în contra intențiunilor școlii, va face pe învățător atent la acestea scaderii între 4 ochi. Învățătorul are să se conformeze invitațiunilor primite, creștîndu-se însă neîndreptățit, poate cere tractarea acestiunii în conferența colegiului învățătorilor, sau în urma, transpunerea ei la comitetul Asociațiunii transilvane pentru competența afaceri.

d) Directorul primesce și plînsorile, ce s'ar face de părinți sau alte persoane asupra învățătorilor. Aceste plînsori se fac cu graiul, la cerere expresă însă pot fi luate în scris la protocolul ce se va redacta imediat. Directorul va cerceta cu îngrijire cauza, cîntînd a delătura scaderile prin buna înțelegere sau prin admonițiune. La cas cînd nu va ajunge pe acestea cale la rezultat, va raporta comitetului Asociațiunii, pentru-ca din partea acestuia să se facă dispozițiile necesare de-a dreptul, sau după cercetare, executată prin un delegat special.

e) Dă concedii elevelor pe timpul mai mult de o zi și, pe timp până la 14 zile învățătorilor, împedecați prin boală sau alte cauze binecuvîntate. Fiind însă trebuință a se da unui învățător concediu mai lung, cererea de concediu are a se supune pentru aprobare comitetului Asociațiunii.

f) Dispune substituiri învățătorului concediat.

g) Îngrijesc pentru edarea eventualelor sciri școlare tiprite (program).

h) Întreține corespondența cu comitetul Asociațiunii transilvane, avînd a duce în deplinire toate dispozițiunile (ordonanțele) acestuia, privitoare la institut și a-i da toate informațiunile necesare.

i) Presentă comitetului Asociațiunii tot la 1/4 an, pentru informațiune, raportul despre rezultatul revisiilor făcute în clase și, de câte-ori trebuință va cere, propuneri de îmbunătățire în organismul institutului. Aceste din urmă însă numai după conșlegerea avută cu colegiul învățătoresc.

j) Întreține corespondența cu publicul extern, adică cu părinții și tutorii elevelor, cărora în intervale potrivite va relata despre toate lucrurile, cari rezultă din petrecerea fetițelor ca eleve ale institutului.

m) Poartă corespondența cu autoritățile publice, administrative școlare, în ceea-ce privesc institutul.

n) Primesc și examinează documentele, pe basa cărora sînt a se primi elevele în institut, ear' cînd primirea nu se face pe baza documentelor, dispune ținerea examenelor de primire prin învățătorii respectivi, cu asistența sa.

Fiind documentele în ordine, sau în urma examenului de primire, înscrie elevele primite în matricula școlară, pentru purtarea căreia e responsabil (§-ul 13 al statutului de org.).

o) Provede administrația materială a institutului și anume: incasează, înregistrează și administrează taxele la comitetul Asociațiunii transilvane în conformitate cu normele stabilite de acesta, poartă în regulă socotelile despre spesele făcute de elevele interne, întru cît acestea nu sînt de purtat din taxa de internat și, înscințează din acest respect pe părinții și tutorii elevelor.

p) Face toate procurările trebuincioase la ordinele primite pentru școala și internat.

r) Supraveghează cursul afacerilor în internat în toate direcțiunile (§-ul 17 al statutului de org.).

s) Convoacă și conduce conferențele colegiului didactic.

t) Ține în ordine protocoalele de inmatriculare, de clasificări, de exhibite și archivul.

III. Colegiul învățătorilor.

§. 4.

Planul de învățămînt îl pune în aplicare colegiul învățătorilor, împreună cu cateheții și cu instructorii din obiectele facultative (§-ul 9 al st. de org.). Membrii colegiului învățătoresc sînt: directorul, învățătorii și învățătoarele instituiți cu salariu anual.

Instructorii se numesc din partea comitetului Asociațiunii pre lungă remunerațiune.

§. 5.

Agendele colegiului învățătoresc sînt:

a) a face instrucțiunea în obiectele de învățămînt obligate, cuprînse în planul de învățămînt. La distribuirea acestor obiecte între membrii colegiului însă se va lua considerarea la pregtăirea și înclinările speciale ale fiecăruia; **)

b) în fiecare clasă va funcționa unul din membrii colegiului, ca învățător de clasă, și în această calitate va purta grija, ca elevele se cer-

*) Alinaut acest a primit o nouă formulare prin conculul ddo 17 Octomvrie a. c.

**) Tot prin conculul ddo 17 Octomorie a. c. s'a schimbat și pt. a. din §-ul 5.

ceteze școala regulat, ear' absențele întemplate le va ține în evidență;

c) învățătorul de clasă poartă pentru elevele clasei sale protocolul de clasificări și scrie testimoniile școlare. Aceste sînt numai provădute cu sigilul direcțiunii și subscrise de director se vor estrada.

d) un exemplar al protocolului de clasificări se presentă la finea anului școlar comitetului Asociațiunii;

e) învățătorii au a face lecțiile din obiectele prescise la oarele fixate, avînt a se conforma în această privință hotărîrilor autorităților superioare;

f) lecțiunile făcute din fiecare obiect în o săptămână, au să fie induse de fiecare învățător în protocolul de lecțiuni, pentru a înlesni controlul din partea organului, ce face revisiile lunare. Protocoalele acestea se vor conserva în cancelaria directorală;

g) înainte de începerea lecțiunilor, fiecare membru al colegiului învățătorilor va face, după un turnus săptămînal, stabilit de director, inspecțiunea claselor, pentru a se convinge, dacă toate sînt în clasă în ordine. Spre acest scop se va presenta în săptămîna de inspecție cu 1/4 oară înainte de începerea oarelor de școală, dimineața și după prînz;

h) în cas cînd directorul ar fi împedecat de a funcționa, la provocare din partea acestuia, fiecare din membrii colegiului învățătoresc este dator a lua asupra sa agendele direcțiunii pentru timpul absentării directorului;

i) unul dintre învățători este custodele bibliotecii școlare, altul al bibliotecii elevelor, ear' preste tot fiecare membru al colegiului va purta de grije și va fi responsabil de chartele, aparatele și materialele, de care dînsul se servește la instrucțiune;

l) învățătoarele, locuind în internat, sînt datoare a sta directorului întru ajutor la conducerea afacerilor internatului. Ele vor avî mai ales se supravegheie corepitițiunile elevelor interne și în timpul liber, afară de oarele de lecțiuni, se supravegheie elevele interne, în timpul cînd guvernantele ar fi absente. Nu pot fi însă obligate a împlini toate funcțiunile de guvernantă, ci numai de acele, cari sînt corespunzătoare caracterului lor de învățătoare și nu pot jigni autoritatea, ce trebuie se o aibă față cu elevele. În cas de trebuință una dintre învățătoare substitue pe directorala în funcțiune;

m) învățătoarele au se țină însă și oarele de conversație cu elevele interne, întru cît aceasta după cunoscînța lor de limbi e cu puțință. Dacă din cauza tocmă indigitați învățătoarele nu ar pute satisface acestei datorințe, vor fi substituite după trebuință prin guvernante.

§. 6.

Cateheții celor două confesiuni, cărora aparțin Românii, pre lungă instrucțiunea de doctrina religiei (după planurile impuse de respectivele consistorii) normează și timpul, în care elevele au se cerceteze biserica, să se mărturisească și cuminece, mai departe rugăciunile, ce au a se sîvîrși la diferitele ocaziuni. (Va urma.)

Varietăți.

(**Untren atacat.**) Din Filadelfia se anunță, că o bandă de hoți a atacat, în noaptea de Vineri, acceleratul din El Paso (Bolivia) cu intenția de a-l jefui.

După ce siliră trenul să se oprească, tîlharii s'au urcat și au s'ar, cu dinamită, ușa casei de bani. În acest moment, pîzitorul casei împușcă în cap cu un pistol pe unul dintre hoți. Acest atac ne-așteptat puse pe fugă pe hoți, înainte ca pîzitorul să fi putut slobozi o carabină, pe care o luase în mîni.

Trenul s'a întors apoi la El Paso, de unde o companie de soldați a fost trimisă imediat la locul luptei. Un al doilea tîlhar a fost găsit mort la cîinciței de pași departe de locul unde se oprise trenul.

Locuitorii din El Paso, aflînd primejdia, de care pîzitorul casei de bani scăpase acceleratul de noapte, îi dădură o sumă de 600 de franci ca recompensă.

Din public.*)

Convocare.

Adunarea generală ordinară a despărțămîntului II al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se va ține pe anul curente în comuna Făgăraș, Vineri, în 11 Noemvrie st. n. a. m. la 11 oare.

La această adunare sînt cu deplină stimă invitați toți P. T. domnii, membrii ai Asociațiunii de pe teritoriul despărțămîntului nostru, precum și toți aceia, cărora în adevăr le zace la inimă progresul literaturii și al culturai poporului nostru român.

Comitetul despărțămîntului II.

Făgăraș, în 23 Octomvrie st. n. 1887.

Alexandru Micu,

direct. desp. II.

Iulie Dan,

secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Berlin, 26 Octomvrie n. Împărțatul s'a reîntors sănătos.

Scutari, 26 Octomvrie n. Guvernorul turcesc a trimis trupe în contra Miridișilor, spre a ocupa Șella.

Redactor responsabil: **Adrian Cașolțanu.**

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 13 Octombrie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Găetan	G. Mendl	Porumb	500 60 ⁵ / ₁₆	7.50	
Politi	L. Mendl	"	7500 62 ⁵ / ₁₆	7.90	
Vechsler	"	"	800 62 ¹ / ₄	7.75	
"	"	"	700 59 ⁵ / ₁₆	7.55	
Politi	G. Mendl	"	800 58	7.50	
Vrioni	Carnavali	Grâu	2100 61 ⁵ / ₁₆	10.00 ¹ / ₂	
Grosovici	Verona	"	3000 61 ⁹ / ₁₆	10.20	
Matei	G. Mendl	"	2500 61 ⁵ / ₁₆	11.—	
Chrisovloni	Petricioni	"	2100 63	11.20	
Veron	"	"	3600 62 ⁵ / ₁₆	11.75	
Cușof	Peirano	"	2100 60	10.20	
Fulga	G. Mendl	"	1700 61 ⁵ / ₁₆	10.15	
Chrisovloni	L. Mendl	"	1700 59	8.40	
Eisenstein	"	"	1700 58 ⁹ / ₁₆	7.95	
Grosovici	Verona	"	2150 60 ¹ / ₄	9.30	
Cotti	"	"	1800 62	9.70	
Carandino	"	"	2800 61	10.—	
Silberstein	Dreifus freres	Săcară	4200 58 ⁹ / ₁₆	6.60	
Vrioni	Peirano	Orz	2400 49 ¹ / ₄	5.25	

Agiul 14.00—14.05 la %.

Bursa de Budapesta
din 26 Octombrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	99.65
" " " 4%	86.45
" " " 5%	149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Valori rurale ung. " cu cl. de sortare	104.—
" " " blănțene-timigene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	—
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	99.25
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	122.50
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	122.75
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	81.25
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	82.50
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	111.75
Leșpăgubire pentru dijna ung. de vin	135.—

Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	286.—
" " austr.	281.—
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Caloni împărătești	5.90
Napoleon-d'or	9.91
Marci 100 imp. germane	61.40
Libra 10 livres sterlingi	125.40

Cursul pieței din Sibiu
din 27 Octombrie st. n. 1887.

Hărțile-monete române	Cump. 8.50	vend. 8.54
Lire turcești	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusești	" 1.10	" 1.11

Publicațiune.

Din incidentul, că în timpul din urmă multe partide aduc în oraș chiar și noaptea vin și must fără nici o înștiințare premergătoare, îmi iau voia a atrage atențiunea

asupra respectivelor dispozițiuni ale legii pentru consumul de vin și carne conform, căreia ori-ce transport în și prin oraș se poate întempla numai pe căile prescrise și adică, din 1 Octombrie până la finea lui Martie dela 7 oare dimineața până la 7 oare seara, din 1 Aprilie până la finea lui Septemvrie dela 5 oare dimineața până la 9 oare seara.

Mai departe fiecare *cuantitate de vin* e a se insinua, respective aduce în cancelaria mea **Strada turnului Nr. 15** spre a o trece prin procedura oficială.

În interesul partidelor ce aduc și trec vin prin oraș, îi rog cu toată onoarea a urma strict dispozițiunilor de mai sus.

I. F. Zeibig,
arândatorul dării de consum.

[504] 1

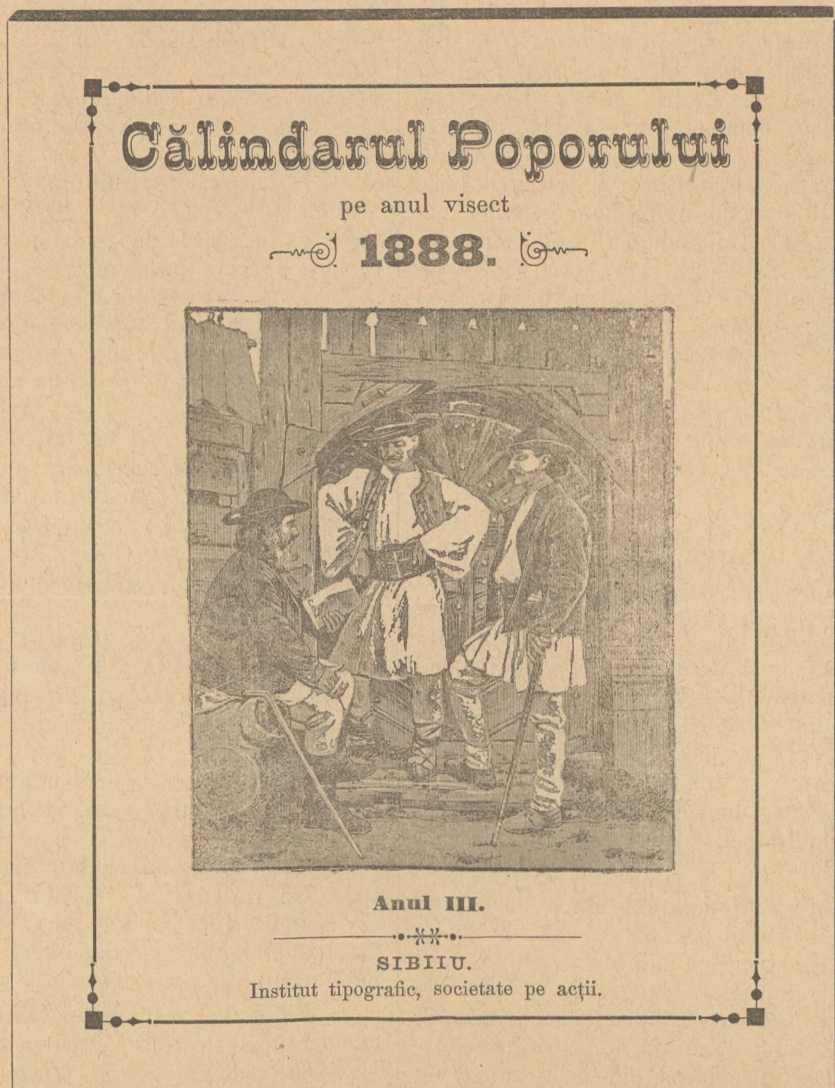
Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Blăstem de mamă. Legenda populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Teară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.	Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 31. Nuscul împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani. Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Sân-Petru. — Pădurea miseriei. — Izvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andrei Bărsănu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hoptar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Tergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

od. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

[500] 4

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.